

02009912705990008

12669

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Αρ. Φύλλου 991

27 Μαΐου 1999

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

- 1 Κήρυξη ως αρχαιολογικού χώρου της νήσου Αλιμιάς, Δήμου Χάλκης, Νομού Δωδεκανήσου.....
- 2 Κήρυξη ως αρχαιολογικού χώρου της νήσου Ρω, Δήμου Μεγίστης, Νομού Δωδεκανήσου.....
- 3 Κήρυξη ως αρχαιολογικού χώρου της νήσου Μεγίστης (Καστελλόριζου), Δήμου Μεγίστης, Νομού Δωδεκανήσου.....
- 4 Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου Μνημείου του παλαιού Δημοτικού Σχολείου της Κοινότητας Μαρτίνου Ν. Φθιώτιδας μαζί με τον περιβάλλοντα χώρο του στα όρια της ιδιοκτησίας.....
- 5 Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του κελύφους του κτιρίου ιδιοκτησίας Μαρίας Α-κρυνίτη στην οδό Τσιριγώτη 6 στη Χαλκίδα.....
- 6 Χαρακτηρισμός ως ιστορικών διατηρητέων μνημείων τεσσάρων (4) κτιρίων ιδιοκτησίας Κτηματικής Υπηρεσίας του Δημοσίου στην παραλία της Κόπραιναις στην κοινότητα Συκιών Άρτας.....
- 7 Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του κτιρίου στην Κοινότητα Φούφας Ν. Κοζάνης, ιδιοκτ. Καλλιόπης Μπίντζη και Ξανθούλας Σωτηροπούλου...
- 8 Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του παλαιού καλντεριμιού μεταξύ των οικισμών Πλάτσα και Πηγή Ν. Μεσσηνίας.....
- 9 Χαρακτηρισμός ως ιστορικών διατηρητέων μνημείων των εγκαταστάσεων της ΕΡΤ στα νέα Λιόσια:
α) του κτιρίου του πομπού με το μηχανολογικό εξοπλισμό,
β) των ιστών και βοηθητικών κτισμάτων,
γ) του κτιρίου εισόδου-γραφείων και του κτιρίου της Σχολής
με ζώνη προστασίας τον περιβάλλοντα χώρο στα όρια ιδιοκτησίας.....
- 10 Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του νερόμυλου ιδιοκτησίας Ιωάννη Κατσιώλη στην κοινότητα Άνω Μέλπεια Ν. Μεσσηνίας, με τον υδατόπυργο, τον υδραύλακα και το μηχανολογικό εξοπλισμό του και ορισμός ζώνης προστασίας.....
- 11 Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του κτιρίου επί των οδών Ι. Δραγούμη 16 και Ερμού 11 στη Θεσσαλονίκη.....

- Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του αγροτικού κτιριακού συγκροτήματος (νερόμυλος, νεροτριβή, μαντάνια, αποθήκες, στάβλοι, κατοικία) στο Μέτσοβο Ιωαννίνων με τον εξοπλισμό του και τον περιβάλλοντα χώρο του στα όρια της ιδιοκτησίας..... 12
- Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου της οικίας Βαΐρα στα Κανάλια Μαγνησίας με τον περίβολο και τα παράσπιτα..... 13
- Τροποποίηση της ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/4357/285/9.6.86 (ΦΕΚ 540/τ.Β/4.7.86), υπουργικής απόφασης σχετικά με το χαρακτηρισμό ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του βιομηχανικού συγκροτήματος ΑΗΣ της ΔΕΗ στο Ν. Φάληρο..... 14

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΑΡΧ/Α1/Φ43/11286/575 (1)

Κήρυξη ως αρχαιολογικού χώρου της νήσου Αλιμιάς, Δήμου Χάλκης, Νομού Δωδεκανήσου.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του Ν. 1558/85 (ΦΕΚ 137/Α/26/7/85) «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα».
2. Την ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49610/28.11.90 (ΦΕΚ 743/Β/29.11.90).
3. Τις διατάξεις του Κ.Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων».
4. Το Ν. 1127/81 (ΦΕΚ 32/Α/81) «Περί κυρώσεως της εις Λονδίνον, την 6η Μαΐου 1969 υπογραφείσης Ευρωπαϊκής Συμβάσεως διά την προστασίαν της αρχαιολογικής κληρονομιάς».
5. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Τοπικού Συμβουλίου Μνημείων Δωδεκανήσου, όπως διατυπώθηκε στην αρ. 3/21.12.1998 Συνεδρία του, αποφασίζουμε:
Κηρήσεται ως αρχαιολογικός χώρος ολόκληρη η νήσος Αλιμιά για την αποτελεσματικότερη προστασία των πολυάριθμων εντοπισμένων αρχαιοτήτων στη νήσο και συγκεκριμένα: α) του νεολιθικού οικισμού και της ελληνιστικής οχύρωσης (πύργος) στο λόφο Αλιμιάς, β) των νεολιθικών θέσεων στον Άγιο Μηνά, στο Ποντικοβούναρο και το Εμπορειό, γ) των νεώσοικων στον όρμο Αλιμιάς και Εμπορειού ελληνιστικής περιόδου, δ) της παλαιοχριστιανι-

κής βασιλικής στον όρμο Εμπορείου και ε) της μεταβυζαντινής εκκλησίας του Αγίου Γεωργίου και του παραδοσιακού οικισμού του 19ου αιώνα στον όρμο Αλιμιάς.

Από τις διατάξεις της παρούσας Απόφασης δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Η παρούσα απόφαση να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 12 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΟΥΛΩΝΗ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΑΡΧ/Α1/Φ43/22203/1194 (2)

Κήρυξη ως αρχαιολογικού χώρου της νήσου Ρω, Δήμου Μεγίστης, Νομού Δωδεκανήσου.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του Ν. 1558/85 (ΦΕΚ 137/Α/26/7/85) «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα».
2. Την ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49610/28.11.90 (ΦΕΚ 743/Β/29.11.90).
3. Τις διατάξεις του Κ.Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων».
4. Το Ν. 1127/81 (ΦΕΚ 32/Α/81) «Περί κυρώσεως της εις Λονδίνον, την 6η Μαΐου 1969 υπογραφείσης Ευρωπαϊκής Συμβάσεως δια την προστασίαν της αρχαιολογικής κληρονομιάς».

5. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Τοπικού Συμβουλίου Μνημείων Δωδεκανήσου, όπως διατυπώθηκε στην αρ. 3/21.12.1998 Συνεδρία του, αποφασίζουμε:

Κηρύσσεται ως αρχαιολογικός χώρος ολόκληρη η νήσος Ρω για την αποτελεσματικότερη προστασία των πολυάριθμων εντοπισμένων αρχαιοτήτων στη νήσο και συγκεκριμένα του ορθογώνιου πύργου ελληνιστικής περιόδου με χρήση έως και τα μεσαιωνικά χρόνια και των διάσπαρτων επιφανειακών ευρημάτων.

Από τις διατάξεις της παρούσας Απόφασης δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Η παρούσα απόφαση να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 12 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΑΡΧ/Α1/Φ43/11284/3.3.1999 (3)

Κήρυξη ως αρχαιολογικού χώρου της νήσου Μεγίστης (Καστελλόριζου), Δήμου Μεγίστης, Νομού Δωδεκανήσου.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του Ν. 1558/85 (ΦΕΚ 137/Α/26/7/85) «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα».
2. Την ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49610/28.11.90 (ΦΕΚ 743/Β/29.11.90).
3. Τις διατάξεις του Κ.Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων».
4. Το Ν. 1127/81 (ΦΕΚ 32/Α/81) «Περί κυρώσεως της εις Λονδίνον, την 6η Μαΐου 1969 υπογραφείσης Ευρωπαϊκής Συμβάσεως δια την προστασίαν της αρχαιολογικής κληρονομιάς».

5. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Τοπικού Συμβουλίου Μνημείων Δωδεκανήσου, όπως διατυπώθηκε στην αρ. 3/21.12.1998 Συνεδρία του, αποφασίζουμε:

Κηρύσσεται ως αρχαιολογικός χώρος ολόκληρη η νήσος Μεγίστη για την αποτελεσματικότερη προστασία των πολυάριθμων εντοπισμένων αρχαιοτήτων στη νήσο: Λυκιακός τάφος 4ου αι. π.Χ., αρχαία ακρόπολη (Παλαιόκαστρο), οχυρωμένες θέσεις (λείψανα μικρότερων ακροπόλεων και πύργων - παρατηρητηρίων σε λόφους και βουνοκορφές σε όλη την έκταση του νησιού), λείψανα αρχαίων οικισμών και ιερών, πατητήρια, υπολείμματα αρχαίου ναού, θαλαμωτοί, κιβωτιόσχημοι, λακκοειδείς τάφοι, οικοδομικά λείψανα αρχαίου θεάτρου, πατητήρια, καθώς και ενάλιες αρχαιότητες στο Λιμάνι και το Μανδράκι.

Από τις διατάξεις της παρούσας Απόφασης δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Η παρούσα απόφαση να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 12 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙ/ΑΠ/Γ/985/22546 (4)

Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου Μνημείου του παλαιού Δημοτικού Σχολείου της Κοινότητας Μαρτίνου Ν. Φθιώτιδας μαζί με τον περιβάλλοντα χώρο του στα όρια της ιδιοκτησίας.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:
 - α) Του Ν. 1558/85 «Περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/Α/26.7.85».
 - β) Του άρθρου 52 του Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων» όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 και 17 του Ν.Δ. 216/1943 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 παρ. 5 του Ν. 1337/1983 και ισχύει.
 - γ) Του Ν. 1469/50 «Περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830».
 - δ) Του Ν. 2039 «Περί Κύρωσης της Σύμβασης για την προστασία της αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης ΦΕΚ 61/Α/13.4.92).
 - ε) Του Ν.Δ. 941/77 «Περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ».
 - ζ) Το Π.Δ. 161/26.4.1984 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84) «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ».

2. Την ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/57631/21.11.97 (ΦΕΚ 1080/ΤΒ/5.12.97) με την οποία τροποποιείται η παρ. 8 του άρθρου 6 της ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/ΤΒ/28.11.1991). «Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής «Με εντολή Υπουργού» στους Γεν. Γραμματείς, Γεν. Διευθυντές και Προϊσταμένους των Δ/σεων. Τμημάτων και Γραφείων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ.

3. Την εισήγηση της 5ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου.

4. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό 6/11.2.99, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικό μνημείο που χρειάζεται ειδική κρατική προστασία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1469/50, το παλαιό Δημοτικό Σχολείο της Κοινότητας Μαρτίνου Ν. Φθιώτιδας, μαζί με τον περιβάλλοντα χώρο του στα όρια της ιδιοκτησίας, διότι αποτελεί αξιόλογο και αντιπροσωπευτικό δείγμα σχολικής αρχιτεκτονικής των αρχών του 20ού αιώνα, σημαντικό για τη μελέτη της ιστορίας της αρχιτεκτονικής στον τομέα αυτόν. Επίσης αποτελεί σημείο αναφοράς για τους κατοίκους της περιοχής.

Η παρούσα να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 10 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/4781/22560

(5)

Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του κελύφους του κτιρίου ιδιοκτησίας Μαρίας Ακρωνήτη στην οδό Τσιριγώτη 6 στη Χαλκίδα.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις: α) Του Ν. 1558/85 «Περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/Α/26.7.85»

β) Του άρθρου 52 του Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων» όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 και 17 του Ν.Δ. 216/1943 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 παρ. 5 του Ν. 1337/1983 και ισχύει

γ) του Ν. 1469/50 «Περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830»

δ) του Ν. 2039 «Περί κύρωσης της Σύμβασης για την προστασία της αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης (ΦΕΚ 61/α/13.4.92)

ε) του Ν.Δ. 941/77 «Περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ»

ζ) το Π.Δ. 161/26.4.84 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84) «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ»

2. Την ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ /57631/ 21.11.97 (ΦΕΚ 1080/ΤΒ/5.12.97) με την οποία τροποποιείται η παρ. 8 του άρθρου 6 της ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/ΤΒ/28.11.91) «Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής «Με εντολή Υπουργού» στους Γεν. Γραμματείς, Γεν. Διευθυντές και Προϊσταμένους των Δ/νσεων Τμημάτων και Γραφείων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ.

3. Την εισήγηση της 1ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου.

4. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό 26/59.11.98, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο που χρειάζεται ειδική κρατική προστασία σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1469/50, το κελύφος του κτιρίου ιδιοκτησίας Μαρίας Ακρωνήτη στην οδό Τσιριγώτη 6 στη Χαλκίδα, διότι διατηρεί αξιόλογα δομικά και διακοσμητικά στοιχεία, αποτελεί τμήμα του παραδοσιακού πολεοδομικού συνόλου της Χαλκίδας και είναι σημαντικό για τη μελέτη της ιστορίας της αρχιτεκτονικής.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 11 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/546/22726

(6)

Χαρακτηρισμός ως ιστορικών διατηρητέων μνημείων τεσσάρων (4) κτιρίων ιδιοκτησίας Κτηματικής Υπηρεσίας του Δημοσίου στην παραλία της Κόμπραινας στην κοινότητα Συκιών Άρτας.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις: α) Του Ν. 1558/85 «Περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/Α/26.7.85»

β) Του άρθρου 52 του Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων» όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 και 17 του Ν.Δ. 216/1943 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 παρ. 5 του Ν. 1337/1983 και ισχύει

γ) του Ν. 1469/50 «Περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830»

δ) του Ν. 2039 «Περί κύρωσης της Σύμβασης για την προστασία της αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης (ΦΕΚ 61/α/13.4.92)

ε) του Π.Δ. 941/77 «Περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ»

ζ) το Π.Δ. 161/26.4.84 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84) «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ»

2. Την Υπουργική Απόφαση ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ /57631/ 21.11.97 (ΦΕΚ 1080/ΤΒ/5.12.97) με την οποία τροποποιείται η παρ. 8 του άρθρου 6 της ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/ΤΒ/28.11.91) «περί μεταβίβασης αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής «Με εντολή Υπουργού» στους Γεν. Γραμματείς, Γεν. Διευθυντές και τους Προϊσταμένους των Διευθύνσεων Τμημάτων και Γραφείων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ.

3. Την εισήγηση της 6ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου που έχει συντάξει η Υπηρεσία μας.

4. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό πρακτικού 3/21.1.99, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικά διατηρητέα μνημεία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1469/50, τέσσερα (4) κτίρια ιδιοκτησίας Κτηματικής Υπηρεσίας του Δημοσίου στην παραλία της Κόμπραινας στην κοινότητα Συκιών Άρτας, διότι παρουσιάζουν ιστορικό και αρχιτεκτονικό ενδιαφέρον και αποτελούν αναπόσπαστα τμήματα του συνόλου των παραδοσιακών κτιρίων της παραλίας της Κόμπραινας.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 11 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/1430/22719

(7)

Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του κτιρίου στην Κοινότητα Φούφας Ν. Κοζάνης, ιδιοκτ. Καλλιόπης Μπίντζη και Ξανθούλας Σωτηροπούλου.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις: α) Του Ν. 1558/85 «Περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/Α/26.7.85»

β) Του άρθρου 52 του Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων» όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 και 17 του Ν.Δ. 216/1943 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 παρ. 5 του Ν. 1337/1983 και ισχύει

γ) του Ν. 1469/50 «Περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830»

δ) του Ν. 2039 «Περί κύρωσης της Σύμβασης για την προστασία της αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης (ΦΕΚ 61/Α/13.4.92)

ε) του Ν.Δ. 941/77 «Περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ»

ζ) το Π.Δ. 161/26.4.84 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84) «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ»

2. Την ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ /57631/ 21.11.97 (ΦΕΚ 1080/ΤΒ/5.12.97) με την οποία τροποποιείται η παρ. 8 του άρθρου 6 της ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/ΤΒ/28.11.91) «Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής «Με εντολή Υπουργού» στους Γεν. Γραμματείς, Γεν. Διευθυντές και Προϊσταμένους των Δ/νσεων Τμημάτων και Γραφείων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ.

3. Την εισήγηση της 4ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου.

4. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό 8/25.2.99, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο που χρειάζεται ειδική κρατική προστασία σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1469/50, το κτίριο στην Κοινότητα Φούφας Ν. Κοζάνης ιδιοκτησίας Καλλιόπης Μπίντζη και Ξανθούλας Σωτηροπούλου, διότι είναι ο τόπος θυσίας του Μακεδονομάχου Καπετάν Φούφα το 1907 και είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με την ιστορία του τόπου και τις μνήμες των κατοίκων της περιοχής. Επίσης αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα κτιρίου της τοπικής αρχιτεκτονικής και είναι σημαντικό για τη μελέτη της ιστορίας της αρχιτεκτονικής.

Η παρούσα να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 10 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/341/22638

(8)

Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του παλαιού καλντεριμιού μεταξύ των οικισμών Πλάτσα και Πηγή Ν. Μεσσηνίας.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις: α) Του Ν. 1558/85 «Περί Κυβέρνησης

και Κυβερνητικών Οργάνων που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/Α/26.7.85»

β) Του άρθρου 52 του Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων» όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 και 17 του Ν.Δ. 216/1943 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 παρ. 5 του Ν. 1337/1983 και ισχύει

γ) του Ν. 1469/50 «Περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830»

δ) του Ν. 2039 «Περί κύρωσης της Σύμβασης για την προστασία της αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης (ΦΕΚ 61/Α/13.4.92)

ε) του Ν.Δ. 941/77 «Περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ»

ζ) το Π.Δ. 161/26.4.84 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84) «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ»

2. Την Υπουργική Απόφαση ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ /57631/ 21.11.97 (ΦΕΚ 1080/ΤΒ/5.12.97) με την οποία τροποποιείται η παρ. 8 του άρθρου 6 της ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/ΤΒ /28.11.91) «περί μεταβίβασης αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής «Με εντολή Υπουργού» στον Γενικό Γραμματέα, τους Γεν. Διευθυντές και τους Προϊσταμένους των Διευθύνσεων, Τμημάτων και Γραφείων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ.

3. Την εισήγηση της 2ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου που έχει συντάξει η Υπηρεσία μας.

4. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό πρακτικού 2/14.1.99, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1469/50, το παλαιό καλντερίμι μεταξύ των οικισμών Πλάτσα και Πηγή του νομού Μεσσηνίας, διότι αποτελεί σημαντικό τεκμήριο τεχνικού έργου του περασμένου αιώνα, έχει ιστορική σημασία και είναι σημαντικό για τη μελέτη της ιστορίας της αρχιτεκτονικής.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 11 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/4678/22587

(9)

Χαρακτηρισμός ως ιστορικών διατηρητέων μνημείων των εγκαταστάσεων της ΕΡΤ στα Νέα Λιόσια:

α) του κτιρίου του πομπού με το μηχανολογικό εξοπλισμό,

β) των ιστών και βοηθητικών κτισμάτων,

γ) του κτιρίου εισόδου-γραφείων και του κτιρίου της Σχολής

με ζώνη προστασίας τον περιβάλλοντα χώρο στα όρια ιδιοκτησίας

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις: α) Του Ν. 1558/85 «Περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/Α/26.7.85»

β) Του άρθρου 52 του Ν. 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων» όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 και 17 του Ν.Δ. 216/1943 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 παρ. 5 του Ν. 1337/1983 και ισχύει

γ) του Ν. 1469/50 «Περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830»

δ) του Ν. 2039 «Περί κύρωσης της Σύμβασης για την προστασία της αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης» (ΦΕΚ 61/Α/13.4.92)

ε) του Ν.Δ. 941/77 «Περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ»

ζ) το Π.Δ. 161/26.4.84 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84) «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ»

2. Την Υπουργική Απόφαση ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ /57631/21.11.97 (ΦΕΚ 1080/ΤΒ/5.12.97) με την οποία τροποποιείται η παρ. 8 του άρθρου 6 της ΥΑ ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/ΤΒ /28.11.91) «Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής «Με εντολή Υπουργού» στους Γεν. Γραμματείς, Γεν. Διευθυντές και Προϊσταμένους των Δ/νσεων Τμημάτων και Γραφείων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ.

3. Την εισήγηση της 1ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου.

4. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό 25/29.10.98, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικά διατηρητέα μνημεία που χρειάζονται ειδική κρατική προστασία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1469/50, οι εγκαταστάσεις της ΕΡΤ στα Νέα Λιόσια οι οποίες συμπλήρωσαν 60 χρόνια λειτουργίας (1938-1998). Συγκεκριμένα χαρακτηρίζονται:

1. Το κτίριο του πομπού με τον πομπό 15 kw μεσαίων κυμάτων IN SITU. Πρόκειται για τον πρώτο πομπό της ελληνικής ραδιοφωνίας, ο μοναδικός στην κατηγορία του, ο οποίος είναι ακόμη σε λειτουργία διεθνώς και αποτελεί μνημείο του τεχνολογικού πολιτισμού στον τομέα της ενημέρωσης.

2. Οι ιστοί και τα βοηθητικά κτίσματα, διότι είναι σημαντικά για την ιστορία της ελληνικής ραδιοφωνίας.

3. Των κτιρίων εισόδου-γραφείου και της Σχολής, τα οποία συμπληρώνουν το σύνολο των ιστορικών εγκαταστάσεων της ΕΡΤ και αποτελούν αξιόλογα δείγματα κτιρίων του μοντέρνου κινήματος στην αρχιτεκτονική κατά την περίοδο του μεσοπολέμου.

Για την προστασία και ανάδειξη των εγκαταστάσεων ορίζεται ως ζώνη προστασίας ο περιβάλλων χώρος στα όρια του οικοπέδου της ΕΡΤ στα Ν. Λιόσια.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 11 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/336/22586

(10)

Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του νερόμυλου ιδιοκτησίας Ιωάννη Κατσιώλη στην κοινότητα Άνω Μέλπειας Ν. Μεσσηνίας, με τον υδατόπυργο, τον υδραύλακα και το μηχανολογικό εξοπλισμό του και ορισμός ζώνης προστασίας.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) του Ν 1558/85 «Περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων» που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/26.7.85.

β) του άρθρου 52 του Ν 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων» όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 και 17 του Ν.Δ. 216/1943 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 παρ. 5 του Ν 1337/1983 και ισχύει.

γ) του Ν 1469/50 «περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830».

δ) του Ν 2039/92 «περί Κύρωσης της Σύμβασης για την προστασία της Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης» (ΦΕΚ 61/Α/13.4.92).

ε) του Π.Δ. 941/77 «περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ».

ζ) του Π.Δ. 161/26.4.84 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84) «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ».

2. Την Υπουργική Απόφαση ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/57631/21.11.97 (ΦΕΚ 1080/Β/5.12.97) με την οποία τροποποιείται η παρ. 8 του άρθρου 6 της Υ.Α./ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/Β/28.11.91) «περί μεταβίβασης αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής «Με εντολή Υπουργού» στον Γενικό Γραμματέα, τους Γεν. Διευθυντές και τους Προϊσταμένους των Διευθύνσεων, Τμημάτων και Γραφείων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ».

3. Την εισήγηση της 2ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου που έχει συντάξει η Υπηρεσία μας.

4. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό Πρακτικού 2/14.1.99, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1469/50, το νερόμυλο ιδιοκτησίας Ιωάννη Κατσιώλη στην κοινότητα Άνω Μέλπειας του Ν. Μεσσηνίας με τον υδατόπυργο, τον υδραύλακα και το μηχανολογικό εξοπλισμό του, διότι αποτελεί αξιόλογο δείγμα κτιρίου ειδικής λειτουργίας, σημαντικό για τη μελέτη της ιστορίας της αρχιτεκτονικής. Ο μηχανολογικός εξοπλισμός, ο οποίος διατηρείται ακέραιος, δεδομένου ότι πρόκειται για το μοναδικό νερόμυλο του νομού σε λειτουργία, αποτελεί αξιόλογο δείγμα προβιομηχανικής τεχνολογίας.

Για την καλύτερη προστασία και ανάδειξη του μνημείου ορίζεται ζώνη προστασίας 20μ. περιμετρικά του κτιρίου και 10μ. εκατέρωθεν του υδραύλακα.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 11 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/1523/22585

(11)

Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του κτιρίου επί των οδών Ι. Δραγούμη 16 και Ερμού 11 στη Θεσσαλονίκη.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) του Ν 1558/85 «Περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων» που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/26.7.85.

β) του άρθρου 52 του Ν 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων» όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 και 17 του Ν.Δ. 216/1943 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 παρ. 5 του Ν 1337/1983 και ισχύει.

γ) του Ν 1469/50 «περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830».

δ) του Ν 2039/92 «περί Κύρωσης της Σύμβασης για την προστασία της Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης» (ΦΕΚ 61/Α/13.4.92).

ε) του Π.Δ. 941/77 «περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ».

ζ) του Π.Δ. 161/26.4.84 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84) «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ».

2. Την Υπουργική Απόφαση ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/57631/21.11.97 (ΦΕΚ 1080/Β/5.12.97) με την οποία τροποποιείται η παρ. 8 του άρθρου 6 της Υ.Α./ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/Β/28.11.91) «περί μεταβίβασης αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής "Με εντολή Υπουργού" στον Γενικό Γραμματέα, τους Γεν. Διευθυντές και τους Προϊσταμένους των Διευθύνσεων, Τμημάτων και Γραφείων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ».

3. Την εισήγηση της 4ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου που έχει συντάξει η Υπηρεσία μας.

4. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό Πρακτικού 9/4.3.99, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν 1469/50, το κτίριο επί των οδών Ι. Δραγούμη 16 και Ερμού 11 στη Θεσσαλονίκη, διότι αποτελεί αντιπροσωπευτικό δείγμα αρχιτεκτονικής του μεσοπολέμου, βρίσκεται εντός του ιστορικού ιστού της Θεσσαλονίκης και συμβάλλει αποφασιστικά στην ανάδειξη και προβολή της πολιτιστικής φυσιογνωμίας της Θεσσαλονίκης.

Η παρούσα απόφαση να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 11 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/1432/22581 (12)

Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του αγροτικού κτιριακού συγκροτήματος (νερόμυλος, νεροτριβή, μαντάνια, αποθήκες, στάβλοι, κατοικία) στο Μέτσοβο Ιωαννίνων με τον εξοπλισμό του και τον περιβάλλοντα χώρο του στα όρια της ιδιοκτησίας.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) του Ν 1558/85 «Περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων» που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/26.7.85.

β) του άρθρου 52 του Ν 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων» όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 και 17 του Ν.Δ. 216/1943 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 παρ. 5 του Ν 1337/1983 και ισχύει.

γ) του Ν 1469/50 «περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830».

δ) του Ν 2039/92 «περί Κύρωσης της Σύμβασης για την προστασία της Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης» (ΦΕΚ 61/Α/13.4.92).

ε) του Π.Δ. 941/77 «περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ».

ζ) του Π.Δ. 161/26.4.84 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84) «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ».

2. Την Υπουργική Απόφαση ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/57631/21.11.97 (ΦΕΚ 1080/Β/5.12.97) με την οποία τροποποιείται η παρ. 8 του άρθρου 6 της Υ.Α./ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/Β/28.11.91) «περί μεταβίβασης αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής "Με εντολή Υπουργού" στον Γενικό Γραμματέα, τους Γεν. Διευθυντές και τους Προϊσταμένους των Διευθύνσεων, Τμημάτων και Γραφείων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ».

3. Την εισήγηση της 6ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου που έχει συντάξει η Υπηρεσία μας.

4. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό Πρακτικού 8/25.2.99, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν 1469/50, το αγροτικό κτιριακό συγκρότημα (νερόμυλος, νεροτριβή, μαντάνια, αποθήκες, στάβλοι, κατοικία) στο Μέτσοβο Ιωαννίνων με τον εξοπλισμό του και τον περιβάλλοντα χώρο του στα όρια της ιδιοκτησίας, διότι πρόκειται για συγκρότημα κτιρίων ειδικής λειτουργίας, τα οποία χαρακτηρίζονται από μορφολογικά στοιχεία της τοπικής αρχιτεκτονικής και μαρτυρούν την ευστροφία και επιδεξιότητα των λαϊκών μαστόρων.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 11 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/806/22636 (13)

Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου της οικίας Βαΐρα στα Κανάλια Μαγνησίας με τον περίβολο και τα παράσπιτα.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) του Ν 1558/85 «Περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων» που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/26.7.85.

β) του άρθρου 52 του Ν 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων» όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 και 17 του Ν.Δ. 216/1943 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 παρ. 5 του Ν 1337/1983 και ισχύει.

γ) του Ν 1469/50 «περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830».

δ) του Ν 2039/92 «περί Κύρωσης της Σύμβασης για την προστασία της Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης» (ΦΕΚ 61/Α/13.4.92).

ε) του Π.Δ. 941/77 «περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ».

ζ) του Π.Δ. 161/26.4.84 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84) «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ».

2. Την Υπουργική Απόφαση ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/57631/21.11.97 (ΦΕΚ 1080/Β/5.12.97) με την οποία τροποποιείται η παρ. 8 του άρθρου 6 της Υ.Α./ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/Β/28.11.91) «περί μεταβίβασης αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπο-

γραφής "Με εντολή Υπουργού" στον Γενικό Γραμματέα, τους Γεν. Διευθυντές και τους Προϊσταμένους των Διευθύνσεων, Τμημάτων και Γραφείων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ».

3. Την εισήγηση της 2ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου που έχει συντάξει η Υπηρεσία μας.

4. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό Πρακτικού 10/11.3.99, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο, που χρειάζεται ειδική κρατική προστασία σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν 1469/50, το κέλυφος της οικίας Βαΐρα στα Κανάλια Μαγνησίας μαζί με τα παράσπιτα και τον περίβολο στα όρια της ιδιοκτησίας, διότι αποτελεί αξιόλογο δείγμα τοπικής λαϊκής αρχιτεκτονικής και είναι σημαντικό για τη μελέτη της ιστορίας της αρχιτεκτονικής.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 11 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/4134/22588 (14)
Τροποποίηση της ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/4357/285/9.6.86 (ΦΕΚ 540/τ.Β/4.7.86), υπουργικής απόφασης σχετικά με το χαρακτηρισμό ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του βιομηχανικού συγκροτήματος ΑΗΣ της ΔΕΗ στο Ν. Φάληρο.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) του Ν 1558/85 «Περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων» που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/26.7.85.

β) του άρθρου 52 του Ν 5351/32 «Περί Αρχαιοτήτων» όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 και 17 του Ν.Δ. 216/1943 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 παρ. 5 του Ν 1337/1983 και ισχύει.

γ) του Ν 1469/50 «περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830».

δ) του Ν 2039/92 «περί Κύρωσης της Σύμβασης για την προστασία της Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης» (ΦΕΚ 61/Α/13.4.92).

ε) του Π.Δ. 941/77 «περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ».

ζ) του Π.Δ. 161/26.4.84 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84) «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ».

2. Την Υπουργική Απόφαση ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/57631/

21.11.97 (ΦΕΚ 1080/Β/5.12.97) με την οποία τροποποιείται η παρ. 8 του άρθρου 6 της Υ.Α./ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 (ΦΕΚ 987/Β/28.11.91) «περί μεταβίβασης αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής "Με εντολή Υπουργού" στον Γενικό Γραμματέα, τους Γεν. Διευθυντές και τους Προϊσταμένους των Διευθύνσεων, Τμημάτων και Γραφείων της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΥΠΠΟ».

3. Την ΥΑ ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/4357/285/9.6.86 (ΦΕΚ 540/τ.Β/4.7.86), με την οποία χαρακτηρίστηκε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο το συγκρότημα του ΑΗΣ της ΔΕΗ στο Φάληρο.

4. Την εισήγηση της 1ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου.

5. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό 19/17.9.98, αποφασίζουμε:

Τροποποιούμε την ΥΑ ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/4357/285/9.6.86 (ΦΕΚ 540/τ.Β/4.7.86) με την οποία χαρακτηρίστηκε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο το βιομηχανικό συγκρότημα ΑΗΣ της ΔΕΗ στο Ν. Φάληρο ως ακολούθως:

Α. Εμμένουμε στο χαρακτηρισμό ως ιστορικών διατηρητέων μνημείων των κτιρίων Α, Β, Γ, Δ, Ε και Ξ, όπως σημειώνονται στο συνημμένο τοπογραφικό διάγραμμα, τα οποία διατηρούνται ως μουσειακή ζώνη, καθώς και τα κανάλια εισαγωγής και απαγωγής νερού.

Τα ανωτέρω κτίρια και ο διατηρητέος εξοπλισμός (μόνιμος και κινητός) αντιμετωπίζονται ως μνημεία, τα οποία πρέπει να αποκατασταθούν σύμφωνα με τις διεθνείς αρχές.

Β. Τα κτίρια ΣΤ, Ε1 έως και Ε11, Ζ, Α1, Α2, Γ1, Γ2, Γ3, Γ4, Η, Η1 έως και Η4 και οι δεξαμενές Κ1, Κ2, Κ3 όπως σημειώνονται στο συνημμένο τοπογραφικό διάγραμμα αποχαρακτηρίζονται και εφόσον δεν κρίνονται απαραίτητα για τη μουσειακή χρήση μπορούν να αποδοθούν σε νέες χρήσεις ή και να απομακρυνθούν. Πριν από οποιαδήποτε εργασία στα παραπάνω οριζόμενα κτίρια πρέπει να γίνει καταγραφή και τεκμηρίωση του διατηρητέου μόνιμου και μη εξοπλισμού από ομάδα ειδικών επιστημόνων, με σκοπό την προστασία τους και εφόσον κριθεί σκόπιμο, την ασφαλή απομάκρυνση και τοποθέτησή τους σε άλλους χώρους.

Η απόφαση αυτή δεν αποτελεί άδεια κατεδάφισης την οποία χορηγεί το αρμόδιο Πολεοδομικό Γραφείο.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 12 Μαΐου 1999

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ

